Miskolcz, 1902. XI. évfolyam. 93. sz. Szerda, november 19.

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Széchenyi-utcza 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2·50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Szinjáték a polgármesteri szék körül.

Miskolcz város lakossága örömmámorban uszik. Az a hir, hogy Miskolcz városa a jövő év folyamán szabad kir. város, vagyis helyesebben: *önálló törvényhatósági joggal felruházott város lesz*, nagy örömmel töltötte el a polgárság lelkét.

Hát annyi bizonyos, hogy a kit önállóságra emelnek, hogy függetlenül intézheti a maga sorsát, ez a helyzet fölemelő érzéssel tölti el az ember szivét. Éppen igy van a város is. Miskolcz város egy lépést sem tehetett eddig a vármegye jóváhagyása nélkül. Minden tettét, minden intézkedését a vármegye birálta felül. Igaz ugyan, hogy ez az atyáskodás, ez a gyámkodás nem volt a városra nyomasztó; mert a vármegye intéző férfiai olyanok voltak minden időben, a kik Miskolcz város fejlődését, előhaladását szivükön viselték. Mindennek daczára elviselhetetlenné vált már a viszony a megye és a város között azért, mert a város a maga nagy intelligencziájával a vármegyei gyüléseken is dominál s döntő sulylyal vesz részt a vármegye közügyeinek intézésében. S ezért a szellemi támogatásért nem a vármegye mond köszönetet a városnak, hanem még a város fizet a megyének évenkint *több mint hatvanezer koronát* azért, mert a vármegye néha-néha atyáskodó hatalmát, olykor szeszélyét érezteti méltóztatik a várossal.

Hát ideje is már, hogy ennek a viszonynak vége legyen. Miskolcz város nagyságánál, erkölcsi sulyánál és magas intelligencziájánál fogva régen megért már az önállóságra. Eléggé érett arra, hogy önmaga intézze saját sorsát. Nem szorult arra, hogy cselekedetei fölött ellenőrző befolyást gyakoroljon az a hatóság, melyet különben ő dirigál.

De vajjon megnyerjük-e az önállósági jogot? Bizhatunk-e a miniszter igéretében? Hiszen sok miniszter biztatta már városunkat az önállósági jog megadásával, mégis mindannyiszor csalódtunk! Azután meg belegyezik-e a vármegye abba, hogy Miskolcz város tőle elszakadjon s ezzel együtt elveszitse azt a *több mint hatvanezer koronát*, melyet a város utadó és egyéb pótadó czimen fizet a vármegyének?

Ezek mind olyan kérdések, a melyekre nagyon nehéz feleletet adni.

Mi az önállósági jog kérdésének felvetését ez idő szerint olyan erőltetettnek látjuk. Lelkes hivei voltunk ugyan mindig és azok vagyunk most is az önállósági jog megszerzésének; mégis olyan különösnek tünik föl előttünk, hogy éppen most, a mikor a polgármesterválasztás bajaival és nehézségeivel küzdünk, a mikor azt sem tudjuk: ki lesz fejünk, ki lesz vezérünk, éppen ebben a nehéz időben hozzák napirendre a város önállóságának nehéz kérdését, oly nagyfontosságu jognak kivivását, melynek megszerzéseért egy évszázad óta hiába epekedtünk!

Ugy látjuk, hogy ez a két kérdés szoros összefüggésben van egymással. A kulisszák mögött nagy szinjátékot készitenek elő azok a kik a hatalomhoz görcsösen ragaszkodnak. Az uralkodó családnak — ugy látszik — nincs megfelelő polgármester-jelöltje. Nincs olyan jelöltje, a ki majd alkalomadtán átadja a polgármesteri széket a kis Herbertnek. A családi politika pedig mindenáron azt kivánja, hogy a kis Herbert legyen előbb-utóbb a *polgármesteri szék örököse*. Mit gondoltak tehát? Azt gondolták, hogy visszahivják az öreget, *a munkában kifáradt Soltész Nagy Kálmánt a polgármesteri székbe*. Igen ám, de Soltész Nagy Kálmán csak akkor hajlandó a polgármesteri székbe visszaülni, ha Miskolcz önálló törvényhatósági joggal felruházott város lesz. Szóval ő csak szabad kir. város polgármestere akar lenni.

Mily pompás gondolat! mily gyönyörüen összetalálkozik itt a város érdeke, az uralkodó család hagyományos politikájával!

Ezt a remekül kigondolt politikát vajjon miként lehetne keresztülvinni? Oh nagyon könnyen! Hisz ott van *Horváth* Lajos. Ő régi kebelbarátja és hü fegyvertársa *Széll* Kálmánnak, a miniszterelnöknek. Járjon közbe tehát ő! *Horváth* Lajos felment Pest-Budára s oly fényes eredményt vivott ki *Széll* Kálmánnál, a milyent a legvérmesebb reményü emberek is alig álmodhattak.

No de hát ki tudja: hátha nem ez volt ennek a kérdésnek az oka? Lehet az is, *hogy valakinek fáj a foga a déli kerület mandátumára*. Hogy ezt a mandátumot megkaphassa, arról Soltész Nagy Kálmánnak le kell mondania. A lemondás fejében pedig oda igérik neki a szabad kir. város polgármesteri székét.

Akár innen, akár onnan fuj a szél, mindenképen furcsa játék ez. Olyan furcsa játék, a mely *a város lakosságának rokonszenvével nem találkozik*. Egy leendő szabad kir. városnak lakossága kinőtt már a kiskoruságból, önállóan, függetlenül gondolkozik és nem engedi, hogy őt az uralkodó család orránál fogva vezesse. És igy abból a nagy szinjátékból, melyet oly pompás jelenetekkel és diszletekkel előre terveztek, *nem vigjáték*, hanem alkalmasint *dráma lesz*.

A város adózó népe megunta már az uralkodó család zsarnokságát, attól mindenáron szabadulni akar. Ha Miskolcz város önálló törvényhatósággal felruházott város lesz, akkor *még fokozottabb erővel fog küzdeni azon terv ellen, hogy a város polgármesteri székébe Soltész Nagy Kálmán visszakerüljön*. Miskolcz városának kilátásba helyezett magasabb állása és hatásköre okvetlenül megkivánja, hogy a polgármesteri székbe ne egy *munkában kifáradt ember*, hanem egy *tetterős, munkára és alkotásra kész ifju, modern férfiu üljön*.

És ezt a férfiut Isten segitségével meg is fogjuk találni.

*

Az őszi és téli ujdonságok megérkeztek; teljes választékú angol, franczia és hazai gyártmányaink legremekebb **női ruhakelme** különlegességei. Legszebb **double, scott, cybelin** és **düchesse** szövetek, valamint párisi és lyoni blous- és ruha **selymek.** — Elvem csakis a legjobb gyártmányok árusitása. A helyi piaczon az elismert legjobb Geipel-féle ruhakelme gyárral, ugyszintén a hires Spoerry-féle lyoni selyemgyárral egyedül állok közvetlen összeköttetésben, s igy abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy azok az áruk, melyeket a fenti gyárak szállitanak, **egyedül nálam szerezhetők be** jutányosan. Minden egyes áruczikknek szigoruan szabott, **de olcsó** ára nyiltan, számokkal van feltüntetve, miáltal üzletemben a **tulfizetés teljesen ki van zárva.**

Egyben van szerencsém a hölgyközönség figyelmét **kelengye- és szőnyeg-áruházamra** tisztelettel fölhivni. — Az M. Beyer & Co. bécsi legnagyobb kelengyegyárosczég **kizárólagos** raktárát birom. — Megrendelt, kész kelengyék mindenkor megtekinthetők. — A nagyérdemü közönség szives pártfogását kérve, maradtam kiváló tisztelettel

ROSENBERG GYULA

Szőnyeg-áruház a volt Makra-féle helyiség (Máhr Károly úrral szemben).

Női divat, vászon és kelengye áruház Miskolcz, a szinház-épületben

Kivánatra fehérnemü-árjegyzéket, valamint mintacollectiók ruhakelmék és minden más czikkből készséggel ingyen és bérmentve küldök.

Az uralkodó család ime egész váratlanul kilépett a titokzatosság homályából. Tegnapelőtt bizalmas értekezletre hivta össze a benfentes kebelbarátokat, a hol *Soltész Nagy* Kálmánt felszólitották, hogy térjen vissza a polgármesteri székbe. És *Soltész Nagy* Kálmán hajlandó visszatérni.

E hó 24-én, vagyis *hétfőn délután 3 órakor lesz a kijelölő értekezlet.* A polgárságon áll most már, hogy: *visszakivánja-e a régi uralmat vagy nem?*

Ha visszakivánja, akkor magára vessen, magát okozza a következményekért. Mi azonban nem hisszük, hogy visszakivánná, hogy ismét belehelyezné nyakát a családi uralom jármába. A képviselő testület önállóan gondolkozó tagjai távol fognak maradni a jelölő gyűlésről s ezzel meg fogják mutatni, hogy *a kényuralomnak vége van.*

Polgártársak! Itt az idő, válasszatok! Melyik kell: szolgaság vagy szabadság?

Rendőrségi mizeriák.

— Két panasz. —

Az egész müvelt világban legháládatosabb témája a hirlapiróknak a rendőrség.

Nem mintha különös szeretetnek örvendene ez a tisztelt intézmény, sőt ellenkezőleg; rossz kedvét, epéjét itt önti ki a rovatvezető — jobbnak hiányában. S ha már az egész rendőri intézmény gyarló, fagyatékos: nem tekinthető tulszerénytelenségnek az az állitásunk: hogy a mi saját külön rendőrségünk nem a kifogástalanabbak között foglal helyet.

Ezzel azonban nem az akarjuk dokumentálni, mintha a sorok irója épen rossz kedvében lenne, s rossz kedvét a rendőrségen akarná megboszulni. Sőt ellenkezőleg. Teljes elismeréssel vagyunk rendőrségünk iránt ott — a hol rászolgál; (Ugyan hol van az? Szerk.) ellenben kötelességünknek tartjuk ferdeségeire, kinövéseire és mulasztásaira minden alkalommal figyelmeztetni.

Előre is megjegyezzük, nem a magunk véleményt mondjuk el. Alig lett volna alkalmunk minden irányban tapasztalatokat szerezni. De elmondjuk szavahihető egyének panaszát, a kiknek előadásaiban nem lehet s nem is szabad kételkednünk.

Vegyük tehát sorba.

Azok, a kik a piaczról élnek, legjobban érdeklődnek a *kofa-kérdés* iránt. Ugy tudjuk, hogy van nekünk egy szabályrendeletünk, a mely eltiltja, hogy a kofák bizonyos idő előtt vehessenek. Ez a szabályrendelet azért hozatott, hogy a szemérmesebb és piaczi durvasághoz nem szokott fogyasztó közönség ne legyen kitéve a másod kézből való vásárlásnak és a nem éppen poetikus lelkü kofa asszonyságok mosdatlan beszédjének. A szabályrendeletet végre kellene hajtani.

De mit látunk? A kofák elállják az az utcza bejáratát, lefoglalják az élelmiszereket. Olcsó árért megveszik a portékát, s jaj annak a magán vevőnek, a ki közbe mer szólani; a kofa asszonyságok elmondják mindennek, csak jónak nem s a küzdtéren a nyelvesebb kofa lesz győztes, mig a tisztességessebb beszédmodorhoz szokott vásárló behuzódik, mint a csiga a házába.

Megesik nem egyszer, hogy a már megvett áruczikket kiragadja a kofa a vevő kezéből, s ha ez tiltakozni mer, összeszidja a legczudarabbul. A rendőr urak pedig, ha látják is az ilyen g ládságot, elfordulnak és elkotródnak, nehogy a kofákat rendre kelljen utasitani. S a kapitányságnál hasztalan keres az ember elégtételt — nem kap. Mert kofa, mészáros, regalebérlő, a mi rendőrségünk előtt ne nyulj hozzám virág.

A második panaszunk a *cselédügy.* No hát erről köteteket lehetne irni. Törvényhatóságunk már egy időben felterjesztéssel élt a törvényhozáshoz a cselédtörvény módositása iránt. Az aki a füle dobját se mozgatta: a kormány volt. Maradt minden a régiben. Ez alkallommal nem is tesszük kritika tárgyává a cselédtörvény anyagi és alaki intézkedéseit, mert hisz a szocializsztikus világban nagyon megfontolandó kérdés ez. Csupán a cselédügy mizeriáinak egyetlen fajtájára kivánunk rámutatni és ez: a cselédszerzés ügye.

A régi jó időben bement a gazdaasszony a piaczra, kinézte melyik cseléd válik be és megfogadta. Ma már haladunk a korral. Cselédszerző intézeteink vannak. Most tessék bemenni a gazdasszonynak a piaczra cselédet fogadni! Bezzeg nem köszöni meg. A hány asszony van, fellovalja ellene a cselédet s a vége rendesen az: hogy közvetlenül cselédet fogadni nem lehet, hanem a helyszerzőhöz kell fordulni, a hol busás honorárium mellett nagy nehezen cselédhez jut az ember. És ha hozzá jutott, jól vigyázzon, hogy valahogy összekülönbözésbe ne jusson vele, mert ha a kapitányság elé kerülnek, azt a gazda nem igen köszöni meg; lévén nálunk a cseléd perszóna szent és sérthetetlen.

Már most gyerünk megint sorba.

Ugyan könyörgünk: nem lehetne a piaczon, a kitüzött óra előtt vásárló kofákat megrendszablyozni?

Nincsen feljelentés?

Persze hogy nincs; mert nem tesz az inspekcziós rendőr.

Miért nem tesz?

Mert nem látja.

És miért nem látja!

Mert elfordul, mikor látni kellene neki.

És utolszor bátrak vagyunk kérdezni: Mikor lesznek a cselédszerző intézetek megrendszabályozva? És cselédperekben lesz-e valaha a gazdának igaza?

— . —

TÁRCZA.

Klarinet-quartett.

— Megtörtént história. —

(Vége.)

Hagytam beszélni, hiszen asszony a szegény . . .

Ha én most elbeszélem, hogy mily magas niveaure emelkedett idők folytán a mi klarinet quartettünk, hát nem hiszik el.

Mióta ugyanis a kántor koma átvette a müvezetést, hihetetlen haladást tettünk. A sok népdal, operette, meg operák mellett rávetemedtünk még a „Repülj fecském"-re is s megczifráztam azt, hogy hunczut az a kunsági suba, a melyik már ennél igazabban ki lett valaha czifrázva.

Szép volt, gyönyörü volt: olyan, hogy még a legvadabb oroszlánt, a legvérengzőbb tigrist is megszeliditettük volna vele.

Ezt annyival bizonyosabban mondhatom, mert egyszerre csak beállitott hozzánk a feleségem azon kéréssel, hogy engedjük bent maradni, hogy közvetlen élvezhesse az isteni zenét.

Megengedtük. És ettől fogva nem volt nagyobb tisztelőnk a feleségemnél, a ki ezután sorba hordta a koma és nem komaasszonyokat a próbákra, kik mindanyian meg voltak hatva, el voltak bájolva a hallottaktól.

Mikor már jó csomó zeneművet (persze kottából) teljes praecisitással fúttunk, a tanitó komám azt az inditványt tette, hogy mutassuk be a világnak tudományukat, s adjunk koncertet egy ujonnan épitendő iskola javára.

Az inditványt egyhangulag eljogadtuk s abban állapodtunk meg, hogy legelőször is a székvárosban próbáljnk meg a szerencsénket, miért megbiztuk a segédjegyzőt, a ki literatus ember volt (ő irta össze mindig a bálban résztvett hölgyek neveit,) hogy csináljon a quartetnek reklámot a székvárosi lapokban.

A segédjegyző eleget is tett a megbizásnak. Egymást érték ezután a lapokban a a közlemények a „világhirü klarinet-quartett"-ről a „mihez fogható széles e világon" nincs.

Mikor aztán a közönség eléggé bele volt heccelve a dologba, belevágtunk a koncertbe, s kitüztük annak a napját.

A programmot müvészesen állitottuk össze.

Első számnak a Rip-Rip levéláriáját vettük fel, aztán a „Repülj fecském"-et s igy tovább egy operette részlet, egy népdal.

Végre elérkezett a nagy nap estéje.

A vigadó nagyterme, hol a koncertet tartottuk, zsufolásig megtelt. Elkelt minden jegyünk, sőt utoljára pénzért bocsátottuk be a kiváncsiakat a még üres állóhelyekre.

A feleségem, az én kedves Borbálám, ült a kaszánál s a sok jegykiadás és hőségtől csak ugy lihegett, fuladozott szegényke, mint a tömött liba.

Arra kért tehát, hogy vegyek neki egy citromot.

Vettem neki kettőt. (Hogy veszett volna a tövén! Már mint a citrom.)

A nagy terem mellett egy kis szoba volt s miután kint minden hely okkupálva volt, a feleségeinket (a kinek t. i. volt) ebbe a kis szobába helyeztük el, hogy tanui lehessenek ők is diadalunknak.

Végre kiléptünk az emelvényre s feláltunk a karmester körül.

Egyszerre siri csend lőn a teremben, bizonyára azért, hogy az isteni hangokból egy jottát se veszitsenek el.

Magyar tanitók.

Valami zörög megint a tanitókról. Azonban ne méltóztassanak se megijedni, se örvendezni — *nem a fizetésemelést hajtják.* A fizetésemeléssel ugy vagyunk, hogy ujságpapirosokon számtalanszor megeresztik: no már ekkor meg ekkor biztosan meglesz, sőt olyik már ivott is előre a medve bundájára, de kis idő mulva épen olyan biztos határozottsággal megczáfolják, hogy egy szó se igaz belőle. Különben valmi igy mégis jut a tanitóknak; igaz nem *kenyér*, de az, hogy az édes reménykedés és keserü csalódás igy ütem pontossággal összhangzatosan váltakozik életökben. A ki a kenyérből se ehetik eleget, annak ez is jó.

Mert kegyeskedjenek meggondolni, hogy a tanitóknak törvényesen megállapitott évi fizetésök rengeteg somma: 300 forint, vagy hogy nagyobb számot mondjunk hatszáz korona. Tehát majdnem olyan nagy fizetésök van — mint a szolgáknak! Mi ezt magunk is sokszor leirtuk, sőt köztudomásu ténynek gondoltuk, azonban erősen csalódtunk benne. Sokan, — ugy látszik — nagyon sokan nem tudják. Legalább *a tanitók tanitói*, a képzőintézetek tanárai minden valószinüség szerint végképpen megfeledkeztek erről. Különben nem hánytorgatnák olyan igen, hogy a tanitók *szellemi szinvonalát emelni kell.* Azaz más szóval: ugy találják, hogy a tanitók kiképzéséhez négy év nem elégséges, kell hozzá *még egy esztendő.*

Igaz, a tanitóképzők tanárainak meg van hagyva, hogy a tanitókat idealizmusra nevelják. Más szóval arra: törődjenek belé a tanitók, hogy a nagyobb karéj kenyér nem épen okvetetlenül szükséges. Igen szép és nemes tanitás. Mi azonban mégis megkoczkáztatjuk abbeli szerény véleményünket, hogy aki éhes, annak nem épen tulságos nagy kedve kerekedhetik a tudományokban való elmélyedésre.

Mi ugyan valami tulságos rossz néven nem veszszük, hogy a tanitóképzőintézi tanárokon is erőt vett a paedagógiai — hogy is mondjuk — düh! Ők is csak olyan tanárok, mint a többiek, tehát olyan buzgók is akarnak lenni. Magyar paedagógiai virtus ez. Minden tanár annál fontosabb személyiségnek tartja magát, mennél nagyobb erővel és lehetőleg nagyobb óraszámban tanitják az ő szaktárgyait.

Rangban és tudományban meg épen külömbnek véli magát, ha tanintézetében mennél több ember tanit. A tanltóképző intézeti tanároknak, mint ebből látszik, meg se árt, ha több tanár lesz, mivelhogy a tervezett ötéves tanfolyammal — eddig tudvalevőleg csak négy év volt — bizonyosan tanár szaporitás is fog járni. Csak ugy nem árt, mint például a gimnáziumi tanároknak se, a hol annyi rengeteg szakember tanitja a nebulókat temérdek tudományágban és még is sokan mély bölcseséggel törik rajta fejőket; mi mindent lehetne még az iskolában tanitani! Nem is kell hozzá egyéb, csak a tanárok számának szaporitása.

Hogy most amugy is sokat tanitanak, de keveset tanulnak meg az iskolában, az teljesen lényegtelen dolog a bölcs paedagógusok előtt. Az is mellékes, ha a több tanitás után még zavarodtabb és hasznavehetetlenebb elmével lép a közélet ösvényére a tanitvány. Bizony, bizony, a ki zabál, az nem eszik; a ki elrontotta a gyomrát, az testét nem táplálja. Egyszerü igazság, igy van ez a szellemiekben is; csak volna már olyan is, a ki ezt belátná, vagyis jobban mondva a maga kicsi hiuságát alá tudná rendelni az igazságnak. De a tudomány csillogó köpenyébe kár burkolódzni, mikor a dőre hiuság kandikál ki onnan minden nyiláson. Na, legalább ilyen formában akarnák nálunk fölvirágoztatni a tudományokat, csakhogy ezt a tudomány nem fogja megköszöni.

Ami a tanitók dolgát illeti, nem *tudományuk* kevés a tanitóknak, hanem a kenyerök.

Azt még senki se hallotta, hogy a tanitó évi hatszáz korona jövedelméből megélt volna; de azt nagyon hallottuk, hogy igen buzgó jeles tanitók vannak, pedig *csak* négy évig tanultak. De tulajdonképen a mi paedagogusaink nem is tudományt keresnek, hanem rangot, méltóságot, a mit czafrangokkal akarnak megszerezni. Ebből már is annyi van az iskolákban, hogy legnagyobb részét el kell pusztitani. Azon törjék az eszöket a tanitóképző tanárai, hogy nagyobb karaj kenyeret juttassanak a tanitóknak. Ez lesz igazi szolgálata a magyar kulturának . . .

—ó.

Megyei és városi ügyek.

— **Értekezlet a polgármester-választás tárgyában.** *Soltész* Nagy Kálmán országgyülési képviselő bizalmas jellegü értekezletre hivta egybe hétfőn délután 4 órára a városi képviselőtestület számos tagját, hogy a polgármester-választás ügyéről tanácskozzanak.

Az értekezleten megjelentek: *Bizony* Ákos, *Bartányi* Gyula, *Görgey* László, dr. *Gencsi* Samu, *Grünfeld* Ödön, *Cseh* István, *Csorba* József, dr. *Kürcz* Jakab, *Koos* Soma, *Lázár* Miksa, *Lichtenstein* József, dr. *Markó* László, dr. *Rácz* György, *Porcs* János, *Soltész* Nagy Albert, dr. *Sugár* Gyula, dr. *Csáthy* Szabó István és *Szombathy* Sándor.

Soltész Nagy Kálmán megnyitván az értekezletet, előadja, hogy a közigazgatási biróság megsemmisitő döntése után ismét szükségessé vált a polgármesteri kérdésben intézkedni, nehogy készületlenül találja tehát e kérdés a képviselőtestületet, azért látta szükségesnek az előzetes értekezlet összehivását. Fölkéri a tagokat, hogy szóljanak hozzá az ügyhöz.

Dr. *Markó* László, dr. *Gencsi* Samu, dr. *Csáthi Szabó* István és *Cseh* István Soltész Nagy Kálmánt óhajtják vissza a polgármesteri székbe s tőle várják a város ügyeinek teljes rendbehozását. *Bizony* Ákos és *Lichtenstein* József ellenben helyesebbnek látnák, ha a polgármesteri székre uj jelöltet találna az értekezlet; azonban ha sikerül a *Soltész Nagy* Kálmán jelöltségét simán keresztül vinni a képviselő testület előtt, ők

---

A kántor komám, miután még egyszer figyelmeztetett benünket, hogy az emberek fejeit tekincsük káposzta-fejeknek vagy leborito tt tejes köcsögöknek — felemelte a karmesteri pálczát (a mit az ottani bádogosgen csináltatunk) és szálltak az isteni hangok az égfelé, vagyis akarom mondani a plafon felé.

Gyönyörüen ment.

A hallgatóság egészen meg volt hatva, el volt bájolva.

Egy pianó részletnél teljes vehemeciával kitört a taps és éljenzés, ugy, hogy szünetelnünk kellett mig a zaj lecsillapult.

Elhihetik, kérem alásan, hogy majd leszédültem a nagy örömtől és a gyönyörüségtől.

Hogyne, hiszen a quartett nekem köszönhette a lételét!

Folytattuk.

Ugy a közepe táján járhattunk a levéláriának, mikor egyszerre csak bugyborékolni hallom a tanitó klanirétját.

Ránézek, hát látom, hogy nem is csorog, hanem csak ugy foly a klanirétjából a nedv mintha öntenék. Ugy fujta a szegény, hogy a két arca ökölnyire kidagadt, s a szeme majd kiugrott, s még sem birt egy jóravaló becsületes hangot összehozni, legfeljebb azt érte el, hogy bugyborékolás közben olyan fülsértően sikongatott néha, hogy magam is majd nem futóra vettem a dolgot.

Épen egy biztató szót akartam a kétségbeesett embernek sugni, mikor egy borzasztó sikitás hasitotta át a levegőt, utána rögtön egy keserves nyögésszerü, de fülsértő sóhajtás hangzott el.

Az előbbit a praeceptor, az utóbbit a segédjegyző szoritotta ki, mind a kettőnek klanirétja szintén bugyogó forrássá változván.

Mi lehet ez, uram isten?

Rájok nézek, hát látom, hogy mily rémes szemeket vetnek és meresztenek a szoba ajtajára.

Oda nézek én is az ajtóra s feleségemet látom ott az ajtófélfának dőlve, amint kényelmesen szopogat egy fél citromot s vág ahoz olyan savanyu képeket, mintha egyszerre huznák ki mind a harminczkét fogát, s csámcsog szörnyen.

Amint ezt megláttam, egyszerre elfutotta a nyál a számat s kezdtem én is nyelkedni, vedelni, mint a szomjas kopó, s bő forrás buzogott elő belőle.

Nem akartam magamat hagyni. Erőltettem a dolgot, fujtam ugy, kogy a két arcom majd kicsattant, szemeim pedig majd kiugrottak.

Nem ért semmit. Az eredmény az lett, hogy olyan borzasztó hangot produkáltam, hogy a gyengébb idegzetü nők ájuldozni kezdtek.

Furcsa lett, kérem alásan, az egész koncert, még hozzá alaposan el is vertek benünket valami hentes vagy mészáros legények.

Hónunk alá kaptuk a klarinétjainkat s zsákmányul hagyva az asszonyokat és a kántor komámat, a karmestert, meg se álltunk hazáig. Kutyabagosig.

* * *

Az asszony müve és boszuja volt az egész. Egy fél citrommal tönkre siányitotta a quartettünket is, minket is.

Azóta nem klarinetozok, de nem is tehetem, mert nincsen mivel: összetörtem az asszony hátán.

Egy bus klarinétos.

is örömmel látják avolt polgármestert viszont a régi helyén.

Soltész Nagy Kálmán meghajol az értekezlet bizalma előtt és kijelenti, hogy a polgármester jelöltséget elfogadja.

Elhatározza végül az értekezlet, hogy a két politikai pártelnök, *Lichtenstein* József és *Bizony* Ákos egy nagy értekezletre hivják meg a képviselő testület azon tagjait, a kik *Soltész Nagy* Kálmán polgármesterré való választását óhajtják. Ezen nagy értekezlet folyó hó 24-én, hétfőn délután 3 órakor tartatik meg a városháza nagy termében.

—

— **A közigazgatási bizottság ülése.** Borsodvármegye közigazgatási bizottsága hétfőn délelőtt 9 órakor tartotta november havi rendes ülését báró *Vay* Elemér főispán elnöklete alatt. Az ülésen résztvettek: dr. Tarnay Gyula alispán, Kovács Lajos főügyész, Buthy Lajos főjegyző, Vadnay Tibor, Gaszner Gyula, gróf Haller József aljegyzők, Lipcsey Zoltán tb. szolgabiró és ifj. Miklós Ödön közigazgatási gyakornok, Kedves István pénzügyigazgató, Hidvégi Benő tanfelügyelő, Raisz Ernő kir. főmérnök, dr. Katona József megyei főorvos, Zelenka Pál ág. ev. püspök, Blazsejovszky Ferencz, Lévay József, Bizony Ákos és Ragályi Béla országgyűlési képviselők, Bartányi Gyula, Radványi István, Szaftka Pál.

Elnöklő főispán az ülés megnyitása után bejelenti, hogy a kir. ügyészségi fogházat a fogházfelügyelő bizottság megvizsgálta s azt rendben találta. — Ezután előterjeszti Dorogma község kérelmét a tiszai kompon való vámszedés tárgyában, s a kulturmérnöki hivatal fölebbezését a korcsolyázó egylet által fölállitott vizemelő kerék ügyében. Bemutatja *Láczai* György levéltári irnok felebbezését a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat elrendelése ellen, a melyet azonban a közigazgatási bizottság jóváhagy. Elrendeli továbbá a bizottság a fegyelmi eljárást *Schweitzer* bolyoki állatorvos, valamint *Löwenstein* Mór edelényi tanitó ellen.

A rendes havi jelentések tudomásvétele s nehány kisebb jelentőségü ügy letárgyalása után az ülés 11 órakor véget ért.

UJDONSÁGOK.

—

Erzsébet.

Mintha tegnap történt volna: a millenáris hódoló bandérium tánczoló paripákon, délczegen és büszkén vonult vén Buda várába, a jó öreg királynak bemutatni hódolatát. Körös-körül egy ország népe állott diszletül a káprázatos képhez, s a jó király boldogan fogadta a nemzet hódolatát. A felséges ur mellett a mi nagyasszonyunk állott: Erzsébet, Magyarországnak védangyala.

Elmult ez is. S aztán jött egy sötét, nehéz nap, mely gyászba boritotta minden magyar szivét. A nagy királynőt meggyilkolták. Éles vas verte keresztül azt a nemes szivet, a mely annyi érzéssel volt tele, s a mely szivnek minden dobbanása a miénk volt, értünk szólott.

Meghalt a mi Nagyasszonyunk; de emléke örökké él. S ma is, az Ő nevenapján egy egész nemzet imája száll az ég felé; s egy ország népe sóhajtja buzgó lélekkel: Erzsébet! te drága Nagyasszonyunk, őrködjél néped fölött.

—

Egy tanárnő jubileuma.

Megható, szép ünnepély folyt le vasárnap délelőtt a helybeli állami polgári iskola tornacsarnokában, a midőn a leányiskola egyik érdemes tanárnőjének, *Czeglédi* Elekné szül. *Kiripolszki* Lajka tanári müködésének 25-ik éves évfordulóját ünnepelte a tanintézet.

Az ünnepélyen a tanárnő jelenlegi s volt tanitványain s az intézet tanári karán kivül városunk legelőkelőbb köreiből is sokan jelentek meg, hogy a szeretett tanárnő iránt érzett hálájoknak és elismerésöknek kifejezést adjanak.

Az ünnepély reggel 9 órakor kezdődött *Gálffy* Ignácz rövid beszédével, a mely után egy három tagu bizottság kiséretében az ünnepelt tanárnő lépett a terembe a nagyszámu közönség lelkes éljenzése között.

Az első üdvözlő beszédet *Gálffy* Ignácz igazgató, a másodikat a kartársnők nevében *Komárominé Kozma* Jolán, a harmadikat a jelenlegi tanitványok nevében *Gálffy* Mariska IV. oszt. növendék, a negyediket a volt tanitványok nevében dr. *Vajda* Adolfné mondotta el.

Ezután *Hidvéghi* Benő tanfelügyelő emelkedett szólásra s beszédje végén felolvasta dr. *Wlassits* Gyula vallás- és közoktatási miniszternek a következő táviratát:

„Hidvéghi tanfelügyelő Miskolcz. Czeglédiné példás és eredményduS tanári működése 25 éves jubileuma alkalmából tolmácsolja legőszintébb hálámat és elismerésemet. Wlassits.“

A tanfelügyelő szép beszéde után *Petró* József ügyvéd az iskola-gondnokság, *Cseh* Gusztáv a polgári fiuiskola, *Puszter* János tanár pedig a felső kereskedelmi iskola tanári kara nevében üdvözölték az ünnepeltet, a ki meghatottan válaszolt az üdvözlő beszédekre.

A lelkes ünnepélyt *Gálffy* Ignácz befejező beszéde után az intézeti énekkar remek éneke fejezte be.

—

— **A város regále bizottsága** szombat délután 4 órakor *Pallaghy* Béla h.-polgármester elnöklete alatt ülést tartott, melyen *Soltész Nagy* Kálmán, *Lichtenstein* József, *Pollák* Lajos, *Porcs* János. dr. *Kun* József városi főjegyző és *Kóris* Kálmán főpénztárnok jelentek meg. A főpénztárnok jelentései után a bizottság *Speiser* József volt fogyasztási adóhivatali ügynök özvegyének három havi végkielégitést engedélyezet s meghatalmazást adott *Kóris* Kálmán főpénztárnoknak regáleszerződések megkötésére. Ezzel az ülés délutáni öt órakor véget ért.

— **Áthelyezések a vasutnál.** *Aradszky* Márk szertári hivatalnok Miskolczról — Szolnokra, *Korspinek* György hivatalnok Miskolczról — Tiszolczra és *Holló* Zsigmond hivatalnok Tiszolczról — Miskolczra helyeztetett át. *Pongrácz* Samu segédmérnök az üzletvezetőség központjából a s.-a.-ulyhelyi fütőházhoz s helyére Miskolczra *Széll* Lajos miskolczi segédmérnök helyeztett át.

— **Eljegyzések.** *Irsa* Ernő m. á. v. hivatalnok Miskolczon tegnap tartotta eljegyzését *Beck* Mandika kisasszonynyal *Beck* Pál miskolczi lakos leányával. — *Weiszberger* Sámuel az ujpesti kereskedelmi iparbank r. t. tisztviselője eljegyezte *Weisz* Hermann miskolczi lakos leányát, Szerénát.

— **Karácsonyi vásár.** A miskolczi róm. kath. nőegylet a dr. *Tarnai* Gyuláné elnöklete alatt tartott legutóbbi ülésén elhatározta, hogy ez évben is megtartja a szokásos karácsonyi vásárt, a mely vásárra a megye és a város legszebb leányait és asszonyait kérik fel az elárusitásra. A vásár jövedelmét a nőegylet szegény gyermekek felruházására fogja forditani — tekintet nélkül a felekezetre.

— **A muzeum képgyüjteményének gyarapodása.** Helyi muzeumunk képgyüjteménye a mult vasárnap óta hatalmas müvel gazdagabb. E mü *Glatz* Oszkár „Est a havasokon“ czimü nagy festménye, melyen a szatmármegyei hegyvidékről van megörökitve egy pompás plain-aire jelenet, a mint a hegyi pásztor hazatereli a juh-nyáját. A széles foltokban, pastrórusan megfestett jelenet az alkonyi napfény meleg világitásában áll előttünk, mit a háttéri hegyek és a felhőtlen alkonyi ég hideg, kékes tónusai pompás ellentétükkel mesterileg emelnek ki. E festmény is a kormány letéte és mint az országos képtár, illetve az orsz. kincstár tulajdona helyeztetett el a mi képgyüjteményünkben. Különben egyik darabja azon 10 müből álló gyüjteménynek, a melynek átengedésével a kormány az évekkel ezelőtt városunkban rendezett első képkiállitás alkalmából, a mi szépmüvészeti gyüjteményünket megalapitotta. A kilencz festményt muzeumunk képgyüjteményéből már ismeri a közönség. Ez a mü a tizedik, a mely annak idején azért nem érkezett meg, mivel az Oroszország fővárosában, Szentpétervárott rendezett magyar mükiállitáson szerepelt és onnan csak nem régen került vissza. A festmény átadása végett *Peregriny* János, az orsz. képtár titkára utazott le városunkba és a festményt Kiss Lajos főgimn. tanár, a képgyüjtemény gondozója segélyével. a muzeum nagy termében helyezte el. Azután alispánnak, mint a közmüvelődési és muzeum egyesület elnökének hivatalosan, aktaszerüleg is átadván, visszautazott Budapestre. Különben a titkár ur a muzeum s főleg a képgyüjtemény helyiségét is megszemlélvén, azt kellőleg tüzmentesnek és mindenképen megfelelőnek találta. A miből reményt merithetünk arra nézve, hogy a kormány — talán már a közel jövőben — még több szép müalkotással is fogja gazdagitani képgyüjteményünket.

— **Felolvasás a Gazda-körben.** A helybeli kereskedő- és gazda-körben nagyszámu közönség gyült össze szombaton este, hogy *Gelléri* Mór kir. tanácsosnak az iparegyesület igazgatójának társadalmi irányu fölolvasását meghalgassa. A kiváló közgazdasági irót *Koós* Soma alelnök üdvözölte, a mely után Gelléri megtartotta tanulságos és élvezetes felolvasását. Az előadást társas vacsora követte, a melyen számos fölköszöntő hangzott el. Gelléri Mór még az éjjeli vonattal haza utazott; s a pályaudvarra a kör tagjai közül többen kikisérték.

— **Kamarai ülés.** Népes ülést tartott hétfőn délután a kamara iparos szakosztálya, melynek egyedül tárgyát a deczember havában rendezendő karácsonyi vásár képezte. Az ülés elhatározta, hogy e karácsonyi vásárt deczember 15-től 30-ig fogja tartani s annak előkészitésére *Pfliegler* Ferencz elnöklete alatt egy husz tagu bizottságot küld ki.

— **Uj lap.** A fővárosi ujságok nem régen irtó hadjáratot inditottak azok ellen a gomba módra elszaporodott krajczáros lapok ellen, melyek nemcsak a fővárost, de különösen a vidéket elárasztották s nemcsak a komoly sajtó létföltételeit veszélyeztették, de káros befolyással voltak az egyszerübb néposztály erkölcsi érzékére is. Hogy tehát ugy a szegényebb néposztály, mint a saját érdekeiket megvédelmezzék, egyes nagyobb fővárosi lapok egy-két filléres külön ujságot adnak ki, a mely ujságok hivatva lesznek arra, hogy ama névtelen vállalkozók által kibocsátott lapok elterjedését meggátolják. — Városunkban szintén meleg talaja volt eddig e kétes értékü nyomtatványoknak, most azonban két jó nevü helybeli hirlapiró lépett

összeköttetésbe a Magyar Hirlap vállalatában megjelent Friss Ujsággal, a melyhez mindennap helybeli mellékletet fognak kiadni. Az ügyes gondolatot s annak megvalósitóit szivből üdvözöljük s nagyon valószinü, hogy nemes törekvéseiket siker fogja koronázni.

— **Kamarai választások.** Dr. *Tarnai* Gyula alispán e hó 25 én délután 3 órára értekezletre hivta össze az alispáni hivatalos helyiségbe a központi bizottságot, hogy az albizottságok megválasztásáról s a választással összefüggő egyéb teendőkről tanácskozzanak.

— **Az esküdtek kisorsolása.** A miskolczi kir. törvényszék mint esküdtbiróság ez évi V-ik cziklusát deczember hó 1-én kezdi meg. Ortvay Miksa kir. kuriai biró, törvényszéki elnök elnöklete alatt a következő cziklus esküdteinek kisorsolásánál a törvényszék részéről Hubay Gyula és dr. Zelenka Lajos kir. törvényszéki birák, az ügyvédi kamara részéről pedig Petró József ügyvéd jelent meg. — A jegyzőkönyvet Lavata Ödön kir. törvényszéki jegyző vezette. — Esküdtekül kisorsoltattak: dr. Schwarcz József, Patzauer Sámuel, Fáy Kálmán, Glasner Géza, Hesz Miklós, dr. Holländer Gusztáv, dr. Köszegi Armand, Hosszufalussy Gyula, Grünfeld Ödön, Feldman Mór, Kovács Herman, ifj. Fantoly János, Cserer Ferencz, Elek Kálmán, dr. Végh Árpád, dr. Szentpály István, Groszmann Jakab, dr. Zubriczky Dénes, Papp István, dr. Markó László, Pataky Sándor, Popper Károly, Lovich Barna, ifj. Kohn Ignácz, Evva Ernő, Erdős Aladár, Eötvös Lajos, Pasuth Gyula, Rósenberg Mór, Kohn Soma. Póteskündtek lettek: Karácsonyi György, Koch Károly, Brucker Péter, Hegedüs Ármin, Hegedüs Bertalan, Gombár Péter, Krausz József, Csorba György, Balogh Pál, Fleiszig Ede.

— **Honnan származik a „fringia" elnevezés.** Csak kevesen tudják, honnan származik a kuruczok hires kardjának, a fringiának sokszor emlegetett neve. Sokan azt hiszik, hogy ez valami elferditet latin szó, holott egészen más uton kell keresni magyarázatát. A fringia szónak minden betüje egy-egy latin szót jelent. Egy latin mondat szavainak kezdőbetüiből áll e régi kardok oldalán olvasható szó. A mondat ez: Franciscus Rákoczy in nomine gentis insurrexit arma. Rákóczy Ferencz a nép nevében fegyverre kelt. Ha e mondat szavainak kezdőbetüit összeolvassuk, megtaláljuk a franczia elnevezés eredetét.

— **Letartóztatott kereskedő-segéd.** A rendőrség tegnapelőtt letartóztatta *Friedmann* Bartalan kereskedő segédet, a ki *Rosenthal* Vilmos helybeli kereskedő kárára több rendbeli csalást követett el.

— **Pipavásár.** A mult szerdai hetivásár alkalmával 2 szépen kiégetett tajtéknak mondott paszulypipa került a rendőrség kezébe azon czélból, hogy annak bölcsesége megállapitsa, kié legyen hát tulajdonképen. A dolog különben ugy történt, hogy Slanka János felső-zsolczai illetőségü 15 éves suhancz, P. Szalai István cselédje, miután kocsiján levő kukoriczazsákokat hazaszállitotta a kereskedőhöz, ki azokat megvette, ott állt tétlenül kocsijával a vásártéren, bámulván a vásárosok tarka csoportját, amidőn Rádai Sándor czigányember hozzá sompolygott s két szépen kiégetett pipát mutatott neki megvétel végett. A czigány jól dicsérhette áruit, mert a cselédgyerek egészen fellelkesült és megvette a czigánytól a pipákat potom hat frtért. Hanem a cseléd gazdája időközben visszatért és kérte a kukoriczájának az árát, mit át is adott a János gyerek 6 frt hijával. Hanem a gazda nem elégedett meg ennyivel s midőn meghallotta a történteket cselédjétől, s rögtön jelentést tett az esetről a kapitányságnál. Ott a két fél megjelenvén, Slanka azt állitotta, hogy ő azon hitben vette meg a pipákat hogy azok tajtékból valók, amint hogy — vallomása szerint — a czigány is annak mondta; ám Rádai teljes mértékben tagadta, hogy a pipákról ő azt állitotta volna, mintha azok tajtékból volnának. Minthogy ezen két vallomásból a tényállás nem volt megtudható, az ügyet áttették a járásbirósághoz.

— **Meglopott cseléd.** *Füzes* Éva cselédleány panaszt tett a rendőrségen, hogy gazdájának elzülött fia, *Schirk* Béla ellopta tőle 46 korona megtakaritott pénzét. A rosz utra tévedt *fiatal embert* a rendőrség letartóztatta.

— **Megfagyott.** Addig-addig beszéltek az ujságok a hideg idő eljöveteléről, hogy az öreg Tél apó csakugyan megérkezett. Lépteinek nyomán befagyott a Pecze meg a Szinva. Maholnap befagy a Sajó is, akkor azután befagy a diósgyőri jég-gyár is. Már közeledik felénk az a bizonyos ablakos tót, a kit a farkasok minden bizonynyal meg fognak enni az ecsegi határban, ugy, hogy csak a bocskora marad. Hanem az a bizonyos szabólegény tegnapra virradóra már csakugyan megfagyott a keresztesi határban. Miért fagyott meg? Azért fagyott meg szegény, mert nem vett magára *dán bőrkabátot szőrmével bélelve*, mely *Szántó Mórnál* nagy választékban, rendkivül olcsó áron kapható. Ha egy *dán bőrkabátot* vagy egy közönséges *bekecset* vett volna magára, oly bekecset, a milyen **Szántó Mór** üzletében mesés olcsó árért beszerezhető, nem fagyott volna meg. Az volt a szerencsétlensége ennek a szegény embernek, hogy *szabólegény* léttére nem ismerte *Szántó Mórt*, nem tudta az istenadta, hogy *Szántó Mór* gazdagon berendezett üzletéből az igazi szegényeknek még *ingyen is ad* téli ruhát. Tudatlanságát most életével fizette meg. Szerencsés emberek azok, a kik *Szántó Mórt* és az ő fényesen berendezett üzletét ismerik, a kik válogathatnak nála a szebbnél-szebb téli ruhákban s *utazó bundákban*, mert az ilyenek, ha egy *Szántó-féle* szőrmével bélelt dán bőrkabátot vagy egy utazó-bundát magukra vehetnek, mehetnek akár Szibériába, — *nem fagynak meg.*

—

Dr. Katona László

v. alorvos a bpesti Szt.-János kórházban.

Rendel d. u. 2—4-ig

Széchenyi-utcza 58. szám.

(Forgóhid mellett.)

—

x Kiváló finom, naponta friss édes **töltött vegyes apró teasütemény** kilogramja 2 forintért a legnagyobb választékban a **Megay Róbert** czukrászdájában kapható Miskolczon, a hol dus választék van **szinházi bonbonokban** és **czukorkákban.**

—

Szenzácziós olcsóságok

kerülnek eladás alá a decz. 31-ig rendezett

karácsonyi vásár

alkalmából **Barta Jenő** női divat és vászon-áruházában, mely körülményt a t. olvasó közönségünk **érdekében tudomására hozni kötelességünk.**

—

— **Legujabb őszi női ruhakelméket** és más **divatáru czikkeket** legczélszerübb **Braunfeld Sándor** uri és női divatáruházában (Széchenyi-u. 49.) beszerezni, a menynyiben ez az egyedüli hely, hol a legszorosabb **szabott ár** minden egyes czikken láthatóvá van téve és a tulfizetés és alku teljesen ki van zárva.

—

DUNKY FIVÉREK

cs. és kir. udvari fényképészeknél

Miskolcz, Városháztér 20. sz. a.

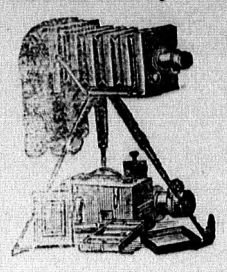

művészi kivitelü fényképek készülnek mindennap **este 6 óráig,**

ha sötét van műfénynél.

Mükedvelők részére **friss vegyszerek** és **száraz lemezek** kaphatók.

A bájos ismeretlen.

— Saját tudósitónktól. —

Budapest, nov. 17.

Azok, a kik a főváros kávéházi életét ismerik, tapasztalhatták, hogy különösen délután 5—6 óra tájban mennyire zsufolva van némely kávéház. Különösen a szépnem az, a mely ebben az időtájban nagy előszeretettel ül a füsttel telt helyiségekben. A férfiak, öregek, ifjak egyaránt szivesen keresik fel ezeket a helyiségeket, ahol módjukban áll *bájos ismeretlenekkel* ismeretséget kötni. Ezek az ismeretségek azonban sokszor igen kellemetlen meglepetésekkel szoktak végződni.

Ilyen kellemetlen meglepetés érte *Nagy* László dusgazdag földbirtokost is, a ki egy *bájos ismeretlen* áldozatául esett.

Nagy László kedden délután 5 óra tájban betért egy köruti kávéházba, ahol egy kis asztalnál telepedett le. Kis idő mulva egy feltünően szép szőke, elegánsan öltözött nő lépett a kávéházba, a ki a szomszéd asztalnál foglalt helyet. A fiatal földbirtokos szeme csakhamar megakadt a szép szőke hölgyön, a ki egy ujság olvasásba volt elmerülve. Kereste az alkalmat, hogy megismerkedhessen vele, de a szép szőke nő nem akart reagálni. Végre magához hivta a pinczért s egy papirszeletet csusztatott a kezébe, azzal az utasitással, hogy azt a hölgynek adja át. A pinczér átadta a papirlapot, a melyet az ismeretlen nő ezzel a megjegyzéssel küldött vissza:

Uram én férjes asszony vagyok.

Ez a dolog azonban legkevésbbé sem lohasztotta le a földbirtokos ismerettség után való vágyát, s a mikor a nő eltávozott, utána sietett. Elég az hozzá, hogy másnap este 10 óra tájban már együtt jelentek meg egy kerepesi uti vendéglőben, a honnan jó vacsora és néhány üveg pezsgő elfogyasztása után távoztak el.

Tegnap este 5—6 óra közt ismét megjelent a földbirtokos ugyanabban a kávéházban, de csak egyedül. A pinczérseregtől tudakozódott a *bájos ismeretlen* után, ezek azonban nem tudtak felvilágositással szolgálni. Bebarangolta aztán a főváros összes kávéházait, de a kit olyan nagyon szeretett volna megtalálni, sehol sem volt. Busan ballagott aztán hazafelé s lemondott arról, hogy valaha feltalálja. De megesküdött arra is, hogy soha sem fog többé *bájos ismeretlennekel* ismeretséget kötni.

Hogy miért esküdött meg erre, annak a magyarázata a következő:

A szép szőke asszony, a mikor a földbirtokos az utczán megostromolta, másnap este hét órára találkát adott egy szállóban. Kikötötte azonban, hogy miután férjes asz-

szony, sem nevét, sem lakását nem árulja el, *ismeretlen* akar maradni.

Másnap a meghatározott időben pontosan meg is jelent a kitüzött helyen, a hol a földbirtokos boldogságtól sugárzó arczczal várta már. Időközben a szép asszonyt szomjuság gyötörte s egy pohár czitromos vizre vágyott, a mit a földbirtokos maga hozott a szobába. Innen mentek aztán ama kerepesi uti vendéglőbe, a hol a pezsgős vacsorát fogyasztották el. Tizenkét óra tájban bucsuztak el egymástól a „másnapi viszontlátás“ reményében. Az asszonyka egy bérkocsiba vetette magát, a földbirtokos pedig gyalog távozott. A mikor aztán lakására ért, vette csak észre, hogy tárczájából, a melyben néhány ezer forint volt, *öt darab* ropogós százas hiányzik. A pénzt a „bájos ismeretlen“ akkor emelhette el, a mikor ő czitromos vizért távozott.

Nagy László ma reggel egy tapasztalattal gazdagabban utazott haza birtokára.

Szinház, művészet.

Pénteken népelőadásul „Hunyady László“-t adták.

Ez az este a *Pálffi* Nina diadal-estéje volt. Az ő „Erzsébet“-e erőtől duzzadó, hatalmas, igazi magyar nagyasszony volt. Kár, hogy nálunk kihagyják a darabnak azt a részletét, mikor Erzsébet elhiteti Lászlóval, hogy a hóhér pallosa alá csak azért viszik, hogy megfélemlitsék, — legyen tehát erős. S László büszke léptekkel megy a vesztőhely felé, mert édesanyja megmondta, hogy kegyelmet kapott. Pedig Erzsébet tudja, hogy kivégzik a fiát; de erősnek akarja látni Lászlót az utolsó perczben is, s csupa büszkeségből hiteti el az ellenkezőt vele.

Pálffi Nina ezt az asszonyt játszotta. Kifejező volt a megjelenése, megkapó volt a játéka s pompás volt az előadása; hangja különösen a magasabb részeken, tisztán, érczesen, tömören csengett; s a közönség nem egyszer nyilt szinen zugó tapsokkal fejezte ki elragadtatását az ő müvészete felett.

Méltó partnere volt *Csőregh* a Hunyady László szerepében; mig a személyzet többi tagjai szintén igyekeztek feladataiknak megfelelni.

*

Szombaton a „Postás fiu és huga“ bemutatója volt.

Hogy ilyen hallatlanul együgyü darabokkal miért hozakodik elő az igazgató, arra igazán kiváncsiak vagyunk. Alig hisszük, hogy csupán néhány benfentes ur kificzamult izléséért hozza meg az igazgató ezt az áldozatot; talán sokkal inkább köszönhetjük ezt a müélvezetet annak, hogy *az ilyen darabokhoz sem drámai hős, sem társalgási színésznő nem kell.*

Mert minden müfajnak megvannak a maga értékesebb oldalai. Elég joggal ütik sokan a ma divatos angol operetteket, pedig azoknak legtöbbször bájos zenéje van; a modern angol és franczia bohózatoknak néha a meseszövése mesteri, sokszor finom a nyelvezetök, de mindig szinházi gurmánok számára való inyencz dolog; ellenben a „Postás fiu és huga“ alig áll egy fokkal azok fölött, a mit jó magyarul hülyeségnek hivunk.

Értékét tekintve, lejjebb áll ez még az „Asszonyregiment“-nél is, pedig az az orfeumdeszkákon látott lámpavilágot legelőször.

Ha nagyvárosban az ilyen kaliberü darabokat is kultiválják, az érthető dolog. Ott minden komoly műfajnak megvan a maga fölszentelt temploma s ha valaki egyszer valami hallatlan együgyüségre éhezik a sok tiszta müélvezet után, — elmegy valamelyik szinháznak keresztelt orfeumba s ott kielégiti ezt a vágyát is.

Nekünk azonban — mint vidéki kis városnak, csak egy szinházunk van, a melynek csak egy feladata van: a közönség izlését nemesiteni; nálunk ez az egyetlen hely, a mely a szinművészetnek emeltetett; nem helyes tehát, ha ezt a helyet s erről a helyről a közönség izlését megmérgezzük s megmételyezzük.

Annak örülünk, hogy a mi közönségünk jobb, nemesebb, sőt kritikusnak is szigorubb, mint mi is gondoltuk. Mert például a hétfői „Asszonyregiment“-nél a leszállitott helyárak daczára is kongott a ház az ürességtől. A lefolyt kanapé-harcz a közönséget nem érdekelte s az ügyes reklám befejezése után *hiába adtak a habitüék* akár huszonnégy csokrot az ünnepelt primadonnának, a szinház azért mégis *üresen maradt.*

Az igazgató pedig — a ki rövid észszel önmaga játsza el a közönség szeretetét a szinház iránt — hozassa le Fedák Sári után Küri Klárát, hozassa utánok Jászai Marit, Márkus Emiliát és Bernhárd Sárát, hozassa aztán Coquellint, Salvinit, sőt Mascagnit magát, mert különben aligha huzza ki az idei szezont. S ha anyagilag is gyászosan fog végződni rá nézve ez az idény, csak önmagát okolja majd — mert ezekkel a darabokkal Miskolczon nem boldogulhat. Az a husz vagy ötven szinházbarát, a ki csak a divatért s a szinésznőkért kultiválja a szinházat, — az valami ugyan, de nem minden; ellenben az a nagyközönség, a melyik a valódi művészetért százával ontja a garast, de nem ad egy fillért sem tartalmatlan hülyeségekért — az az igazi kritikusa a szintársulatnak.

Ha ezekben gyökeret ver a meggyőződés, hogy hiszen komédiásház a mi szinházunk, akkor aztán sirva nézhet még a tizedik igazgató is a miskolczi szezonjára.

Az ilyen daraboknak pedig, mint a „Postásfiu és huga“ s az „Asszonyregiment“, sem a tartalmát, sem az előadását nem fogjuk ismertetni. Hanem ha majd ismét a *miskolczi Nemzeti Szinházhoz* méltó előadáshoz lesz szerencsénk, abból majd szivesen irunk ismertetést.

—

— **Hangverseny és szinházi vendégszereplés.** A közmüvelődési egylet elnöksége még az ősz elején elhatározta, hogy egy nagyszabásu hangversenyt fog rendezni a tél elején, amelyre valamelyik előkelő fővárosi müvésznőt is meg fog hivni közremüködni. Az elnökség aztán ezelőtt vagy két héttel összeállitotta a hangverseny programmot, s a hangverseny idejéül november hó 23-át tüzte ki, mint a mikorra semmi más estélyféle közbe nem esik. Alig volt azonban a hangverseny ideje megállapitva, Szalkai szinigazgató már öles plakátokon hirdette, hogy Fedák Sárit e hó 20 21. és 22-én vendégszereplése sikerült megnyernie.

Távol áll tőlünk, hogy Fedák Sári és Krámmer Teréz között, vagy az ő közremüködésükkel bemutatandó hangverseny és szini előadás között müvészi tekintetben párhuzamot vonjunk. De igenis, sajnálattal konstatáljuk azt, hogy a szinigazgató egy hangversenynyel egyidejüleg vendégszereplésekkel állhat elő. Az az egy hangverseny az igazgató czirkulusait nem zavarhatja, mig ő a vendégszerepeltetéssel tönkreteszi a közmüvelődési egylet hangversenyét. Ha az igazgató hirdeti előbb a Fedák Sári föllépését, a közmüvelődési egylet későbbre teszi e hangversenyét; mig igy az igazgató tisztán ez ellen a hangverseny ellen hozatja le Fedák Sárit. Mi dr. *Tarnay* Gyula alispánnak, a közmüvelődési egylet elnökének a figyelmébe ajánljuk az igazgatónak ezt a maliczialát, sőt fölkérjük, hogy máskor tiltsa meg az igazgatónak az ilyen kicsinyes, illoyális eljárásokat.

—

— **Tanulmányut.** A Nemzeti Szalon a miskolczi képkiállitás után Kassán rendezett e hó elsejétől egy nagy szabásu képtárlatot, amelyben a Gróf Zichi-féle palota 7 termében mintegy harmadfélszáz kép van kiállitva. A sok kitünő kép között megérdemelt feltünést keltettek *Hradil* Elemér miskolczi festő képei is, a ki különben már második esztendeje Kassán vezet egy festőiskolát. A tehetséges fiatal festő képei annyira fölkeltették gróf *Andrássy* Gézának, a müszeretetéről ösmert főurnak a figyelmét, hogy az áldozatkész gróf saját költségére Párisba küldi Hradil Elemért, hogy müvészetében ott képezze tovább magát.

CSARNOK.

A Hortobágyon

Leirta: *Simon János.*

(Folytatás.)

— Huzd rá Rimóczi, — az a hét meg a nyolcz! — vagy a pénzem add vissza. Három a táncz!

Az uram bátyámék körülfogva ostromolnak, hogy engedjem már át a tánczosnőmet.

— Majd ha fagy, — szól Esztike, azután — mielőtt szavainak jelentőségét élvezhetném — villámgyorsan kiskilott karjaimból s mindnyájunknak fügét mutatva, kilebben az ajtón.

A korcsmárosné, kinek az egyik üveg bor hamarább kiszabadult a kezéből, mint ő maga a korcsmárosából, szintén kimenekült a szobából.

A menyecske már régen lefeküdt. Nem mutatkozott azután nőszemély a magas kedvü kompániában, hiába danoltak, hogy:

„Gyere be, rózsám, gyere be!“

a csárda gazdája, Szikszay uram látta el a csaplárosi teendőket.

— Hát csak hoppon maradtunk, — sóhajtozik Hegyeshasu B. Ferencz — de viszket pedig az a kutya talpam.

— Hát csak vesse kend le a csizmáját, komám uram, oszt vakarja meg a talpát — tanácsolja neki a Meszeslábu S. István.

Vala pedig az „öreg testvérnek“ a kabátja hátul csupa mész, a minek magára szedésével a falat kárositotta meg; ugyanis a fondor lelkületü állatorvos, akivel az elébb együtt járták a kuferczest, minduntalan a falhoz igyekezett terelni őkemét. Figyelmeztetjük rá, egyszersmind hozzálátunk a ruhája letakaritásához s püföljük kegyetlenül — ott is, a hol nem meszes, a többiek szórakoztatására.

Az idő ezalatt szépecskén haladt. Elsik lott felettünk az éjfél. Egyik másik uram bátyám ugy pislog, már mint a szülővárosom kocsonyájában a hus; majd kiejti szájából a nótát és szép lassacskán az álom karjába hajol.

Pista czigány és érdektársai rikatják még a huros fát. Ha közbe nem tányéroznának (a kontrás köcsögkalapjával), meg ha nem gyantáznának egy-egy pohár nyakolajjal, már ki is állna bizony a kezük a sok rángatásban.

Mig biztos uraimék a zene végső akkordjai mellett busulnak, az asztal másik végén a lódoktor most meg azzal mulattatja magát és társait, hogy asztalon égő hosszu millygyertyákat oda tüzdeli világitó bokréta gyanánt azon egynéhány czivis pógár kalapja mellé, kiket — az asztalra borulván — elnyomott a buzgóság.

Itt is van már a pihenés ideje mindnyájunk számára. Holnap, azaz hogy ma ugyis korán talpon kell lennünk, hogy hajnalban

kikocsikázhassunk a „szücs gulyá"-hoz a zámi pusztára, a honnan pedig nekem se' szabad elmaradnom.

Kint holdvilágtalan, de szép csillagos éjtszaka van, a setétkék mennybolt alatt egy-két halványfényü pásztortüz ég „messziről lobogva tenger pusztaságom." Vajjon hol piroslanak, kik szenderegnek mellettök?

Szikszay uram, a jóképü kun-magyar egy diszes butozatu privát vendégszobába kalauzol, hol hófehér vetett ágy vár a késlekedő vendégre.

A bizottság az épületnek a hid felé néző részében levő hálószobákba tér nyugalomra. Ezek egyikében töltöttem én is az előző éjjelt. Csak a mátai biztos engedélyével (a nála őrzött kulcsokkal) nyithatók fel e vasnyoszolyákkal butorzott szobák, melyeket Debreczen városa — többnyire a hivatalos személyek vagy vendégek számára — állandóan lefoglalva tart.

A nap izgalmai véget értek. Kialszik a csárdában a világosság. Az ellankadt vendégkoszorunak — magamról itélve — nincs szüksége ringatásra, hogy mihamar Morpheus fényes birodalmába jusson.

(Folyt. köv.)

Nyilt-tér.*)

Tekintetes

Dr. Németh Imre ügyvéd urnak

Miskolczon.

A helyi lapokban Ön ellen sértő nyilatkozatot tettem közzé.

A mennyiben ennyire elragadtattam magamat, férfiasnak tartom — a mennyiben a nyilvánosság előtt történt a sértés — szintén a nyilvánosság előtt bocsánatot kérjek.

Miskolcz, 1902. november hó 17-én.

Zólyomy Gyula.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a *Szerk.*

Értesités.

Miskolcz város képviselő testületének 181/kgy. 902 számu határozatából ezennel közhirré teszem, hogy özv. Tuppler Józsefné azon kérvénye folytán, mely szerint Lovagda utcza 2 sz. telkéhez csatolt, a v. tanács 90391|ki. 902 sz. határozata alapján □ ölenként 4 koronával számitva összesen 140 koronáért megvett 35 □ öl közterületnek telekkönyvi átirathatásához a szükséges engedély kiadatását kéri, ezen ingatlan eladási ügy tárgyalása, illetve jóváhagyása deczember hó 11-én tartandó képviselő testületi közgyülés tárgysorozatába fog harmadizben felvétetni.

Pallaghy, h polgármester.

Értesités.

Miskolcz város képviselőtestülete 1902. évi nov. 6-án tartott közgyülésében 178. szám alatt elhatározta hogy Czeizler Adolf és neje miskolczi lakosoknak tulajdonában levő Széchenyi utcza 76 ik számu telke mellett levő 16·5 □-öl közterületet nevezett miskolczi lakosoknak 1600 koronáért eladja.

Ezen ingatlan elidegenitési ügy a községi törvény 110. §-hoz képest a f. évi decz. hó 11-én tartandó közgyülés napirendjére fog felvétetni.

Pallaghy, h. polgármester.

Értesités.

Miskolcz város képviselő testülete f. évi november hó 6-án tartott közgyülésében 175. sz. alatt elhatározta, hogy a Városháztér 12. számu, volt Kraudy-féle házat, a városház épitésére felvett és rendelkezésre álló alapból 24.000 korona vételár fejében tulajdonjogulag megveszi.

Miről a közönséget azzal értesitem, hogy a mennyiben ingatlan vagyon részéről és törzsvagyon felhasználásáról van szó e telekvásárlási ügy érdemleges határozat hozatal végett az 1886. XHII. t.-cz. 110. §-ához képest a f. évi deczember hó 11. napján tartandó közgyülés tárgysorozatába fog felvétetni.

Miskolcz, 1902. novemben hó 6

Pallaghy, h. polgármester.

300,000 koronát meghalad az az összeg, mit Miskolcz évenként **idegen készitésű** czipőért németnek, csehnek, morvának elfizet.

És mit kap ezért?

Tessék megnézni:

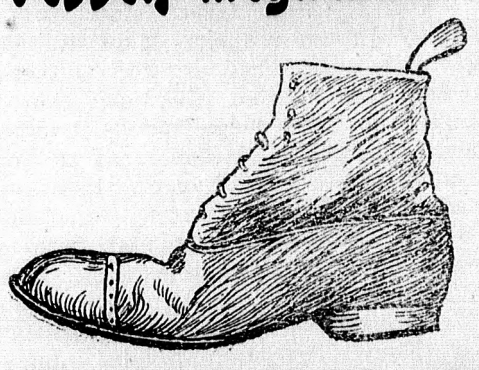

ilyen lesz

ha egyszer megázik a bolti czipő, más szóval bécsi rongy.

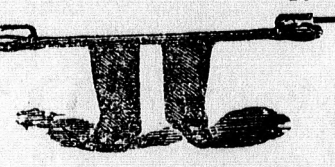

!? és a magyar czipész tengődik munka nélkül ?!

Eszmélj magyar társadalom!

Ha czipőt vásárolsz, gondolj magyar véreidre, kiknek — mert nincs munkájuk — nincs kenyerök se.

Ha czipő kell, rendeld meg magyar iparosnál.

Ha pedig **kész** czipőt szoktál vásá volni, vásárolj a

czipőiparosok termelő szövetkezetének árucsarnokában

Kazinczy-utcza 5.

a Seper-nagyszálló mellett.

Szobafűtésre és háztartási czélokra

A KAZINCZI SZÉN

a legalkalmasabb.

Megrendelések most már nem a régi czimre, hanem **hozzám intézendők**, mert a **kazinczi köszénbánya r. t.** miskolczi raktárát **a gömöri pályaudvaron** én vettem át.

Telefon 175.

Kazinczi köszénbánya r. t. képviselője

FODOR.

GUTNÁER ÉS CSER

előbb ERDEY KÁLMÁN vaskereskedése

Miskolcz, Széchenyi-utcza.

Vas- és vasáruk, kályhák, szerszámok.

Nagy raktár konyhaberendezési czikkek és edényekből.

Kitünő áru! Szolid kiszolgálás!

Szőlőoltványok

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen lesállitott árakon. Oltványok ezre 90—100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállitmány a megrendelésnek meg nem felelne, ugy az oda- és visszaszállitási költséget, valamint a megrendelő által kifizetott összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Igy mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállitva tekintheti meg.

Élőkerités. **Gleditschia csemeték és magvak.**

Óriás tövisü, igen gyorssn fejlődő sövény-növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerités nevelhető pár év alatt, rendkivül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, ugy, hogy a bekeritett részek teljesen kulcscsal zárhatók. **Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasitás mellékeltetik.** Bővebb tájékozás végett szines fénynyomatu diszes árjegyzékek ingyen és bermentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kivül egy oly könyvet kap ezzel, ki czimét egy levelező-lapon tudatja, mely, ninesen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne forditanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Igy még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsemeték. Két éves, óriási jövedelmet biztositó voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkivül elterjedt.

Cim: **„Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep“ Nagy-Kágya,** u. p. **Székelyhid**

Zálogintézet beszüntetés.

Van szerencsém tudomásul adni, hogy **Széchenyi-utcza 101. szám** alatt levő zálogintézetemet **beszüntetem.**

Értesitem a n. é. közönséget, hogy az 1901. évi április hó 1-től elzálogositott tárgyakat **f. hó 27-ig** kiválthatják, amennyiben **f. hó 28-án** az összes zálogtárgyak nyilvános árverésen eladatni fognak.

Zálogintézetem teljes felszerelése és Wertheim-szekrények jutányos áron eladók.

Miskolcz, 1902. nov. 17. Tisztelettel

Weiszlovits Samu, zálogintézet-tulajdonos.

Figyelmébe ajánlom a nagyérdemü közönségnek tetemesen megnagyobbitott **ékszer-üzletemet**

Széchenyi-utcza 101. szám alatt.

Mindennemü **aranynemüek, arany, ezüst** és **nickel órák, ékszerek, brilliántok, ezüst evőkészletek** üzletemben a legnagyobb választékban, legolcsóbb árak mellett mindenkor a legelőnyösebb feltételek mellett kaphatók.

A nagyérdemü közönség pártfogását kérve, vagyok

Miskolcz, 1902. nov. 17. teljes tisztelettel

Weiszlovits Samu, ékszerész.

Hirdetmény.

Miskolcz város képviselő testülete részéről 1902. évi november hó 6-án Pallaghy Béla h. polgármester elnöklete alatt tartott rendes közgyülés jegyzőkönyvének kivonata.

Olvastatott a városi tanács előterjesztése özv. Tarnay Antalné miskolczi lakos által Vörösmarty u. 1. szám alatt tervezett épitkezés s az ezzel kapcsolatosan alakitandó körtér szabályozási vonalainak megállapitása ügyében.

A tanács jelentéséből kitünőleg az emlitett épitkezés engedélyezési tárgyalása alkalmával az épitészeti szakbizottság azon, tanácsunk által is helyeselt eszmét vette fel, hogy a Vörösmarty-utcza 1. számu telek szabályozási vonalainak megállapitásával egyidejüleg a jogerős város szabályozási tervezetről vett 1-számmal jelölt, helyszini rajzon feltüntetet szabálytalan sok szögü tér helyett, mely a Csabai-kapu, Petőfi, Vörösmarty és Zöldfa-utczák keresztező pontjain lett volna alakitandó, szabályos térkör képeztessék a szabályozási tervben. D. jelölt, a Mindszentutcza egyenes folytatásában a Szemere-utcza 31. és 33. (ezelőtt 17 és 18) sz. telkeken keresztül vezetendő uj utcza nyitása pedig az ezzel egybekötött az érdekelt telektulajdonosokra nehezedő kisajátitási költségek miatt elejtessék.

E változtatást feltüntető II. jelzett tervezet szerint az eredeti I-ső számu terv csak annyiban módosulna, hogy a Vörösmarty-utcza I-ső számu telekből az eddig felvett 52 négyszög helyett csak 38 négyszögöl maradna beépitésre s igy abból nagyobb területet kellene kisajátitani; továbbá, mint emlitve volt, a szabálytalan tér helyett szabályos körtér állana elő a minek megalakitás esetről-esetre, az egyes épitkezéseknél minden nehézség nélkül keresztül vihető ép ugy, mint az I-ső számu terven feltüntetett vonalak szerint.

Közgyülésünk az ismertetett javaslatot helyesnek találván, a többször emlitett körtér szabályozasi vonalainak a jelzett módon való megállapitását elfogadja, a jogerős szabályozási tervezettől való ezen eltérést kifejezésre juttató II. számu tervet jóváhagyja s ezen határozatát mint közérdekü 15 napi közhirré tétele után jóváhagyás végett a t. törvényhatósági bizottsági közgyüléshez felterjeszteni.

Kelt mint fent. Kiadta:

Dr. Kun József,
v. főjegyző.

Ertesités.

Miskolcz város képviselő testületének a Borsodvármegyei gazdasági egylet által épitett lóistálók épitési költségeinek fedezésére megszavazott 10475 k. összegnek kiutalására vonatkozó 180/kgy. 1902 számu határozatát oly értesitéssel közlöm, hogy ellene 15-nap alatt bárki felebbezéssel élhet.

Kelt, Miskolczon, 1902. nov. 13-án

Pallaghy, h-polgármester.

Csak azon készitményeim valódiak, melyek védjegyemmel vannak ellátva.

RÁCZ JENŐ gyógyszerésznél

MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ“ czimzett gyógyszertárában

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készitményei:

1. **Iris virágarczkenőcs.** Számos hölgy áldja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz- és kézbőrnek selyempuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőktől késő korig megóvja, egy tégely **1 kor.** Hozzá **Iris balzsam szappan,** 1 db. ára **70 fill.** Hozzá **Vénus arczpor,** fehér, rózsa és crém szinekben, 1 kis doboz **90 fill.,** nagy **1 kor. 60 fill.**
2. **Pyrethro Salicyl szájessentia** néhány cseppel egyszeri szájöblögető vizbe, kellemes szájizt kölcsönöz, a fogak romlását gátolja és a foginyt erősiti, — 1 kis üveg **70 fillér.** — 1 nagy üveg ára **1 korona 20 fillér.** Hozzá **(Pyrethro) növény fogpor,** mely a fogakat desinficiálja és fehérré takaritja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használták és fogfájás van, ajánltatik a kitünő jó hatásu **(Pyrethro) sveiczi fogcsepp.** 1 üveg ára **50 fillér.**
3. **Hajerősitő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra hires bécsi egyetemi tanár előirása szerint készitve, a hajhullást és fejbőrkorpásodást meggátolja, valamint egyéb fejbőrbetegségtől megóv és kellemes illatánál fogva szivesen alkalmaztatik. 1 üveg ára **1 korona 20 fillér.**
4. **Rácz Jenő keleti „Balzsam bajuszpedrője“,** soha meg nem keményedő és meg nem avasodó, zsirmentes balzsamokból készitve, igen kellemes illatu, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára **30 fillér.** 1 nagy doboz **50 fillér.**
5. **Cannabin** (tyukszembalzsam), biztos hatásu és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára **70 fillér.**

Forgalomban van és közmegelégedéssel használják a

Lábizzadás ellen Salycil Dermassant port. 1 doboz ára **1 korona.**
Szörvesztőnek Depillatoriumot. 1 üveg **1 korona.**
Rüh (rühatka ellen) Naphtol kenőcs. 1 kis tégely **1 korona,** — nagy **3 korona.**
Köszvény ellen I—II. számu Tengeri köszvény olaj, 1 üveg ára **1 K.**
Migrain, főfájás, nátha ellen bedörzsölő és szagoló szer, **Jasmin aether** 1 üveg **80 fillér.**
Fagyás ellen Északi dr. Kepes fagykenőcs. 1 tégely **1 korona.**
Hajfestésre Orientin, 2 üveg **3 korona.** Világosabb szinre 1 üveg **2 korona.**

Ugy az elősorolt, mint egyéb készitményeimhez utasitás mellékelve van; kivánatra részletes árjegyzék utasitásokkal megküldetik **Csak azon készitmények valódiak, melyek fenti védjegygyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonszereket, ugy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal fölülmulják; ugy, hogy általános házi szerek gyánánt legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszertára, Király-utcza 12. szám.

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

Utánzásoktól tessenek óvakodni.

Rendelési czim: Rácz Jenő gyógyszerész Miskolczon.

Nyomatott Szeléköynvnyi Társa yomdájában Miskolczon.